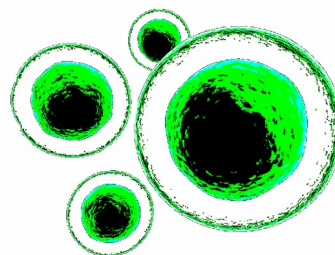

BUŇKY

26. Bůh promluvil

- Mezi **28. 1. a 10. 2. 2019** se sejděte ke společné modlitbě
- můžete si vystavit kříž nebo ikonu a zapálit svíčku
- modlitbu začněte znamením kříže

- pomodlete se následující modlitbu sestavenou z myšlenek Karla Rahnera:

Nekonečný Bože,

ty jsi učinil své nekonečné slovo lidským slovem, abych mu mohl rozumět. Ty, nekonečný, jsi Bohem našeho Pána Ježíše Krista. On k nám mluvil v lidských slovech. A slovo lásky už nemá nikdy znamenat něco, čeho bych se bál.

Dej mi, nekonečný Bože, abych se vždy držel Ježíše Krista, mého Pána. Jeho srdce at' mi zjevuje, jaký jsi Ty ke mně. Na jeho srdce chci hledět, když toužím poznat, kdo jsi Ty.

Učiň mé srdce podobné srdci Tvého Syna, tak široké a bohaté láskou, aby moji bratři mohli do něj vstoupit. Amen

Přečtěte si úryvek z Bible (Žid 1, 1 - 4)

1 Mnohokrát a mnohými způsoby mluvíval Bůh k otcům ústy proroků;

2 v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil i věky.

3 On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všecko svým mocným slovem. Když dokonal očistění od hříchů, usedl po pravici Božího majestátu na výsostech

4 a stal se o to vznešenějším než andělé, oč je převyšuje jménem, které mu bylo dáno.

Přečtěte si k tomuto textu **zamyšlení**:

- Někdy se nám může křesťanská modlitba jevit jako jednosměrný proud slov, myšlenek a pocitů. Z druhé strany, tedy od adresáta, jakoby nepřichází zřejmá odpověď. Někdy si naopak domýšlíme, že Boží odpověď přichází v následných událostech, ve slovech druhých lidí apod. Je pravda, že Bůh nějak jedná v tomto světě a jistě nějak působí v našich konkrétních životech. Nebezpečí tohoto prožívání víry může spočívat v tom, že si často nemůžeme být jisti jak. Místo abychom naslouchali Bohu, můžeme naslouchat pouze svým pocitům a představám. Zaměňujeme sami sebe a tento svět za Boha. Proto je na místě užitečná jistá zdrženlivost. Nemáme spoléhat na svou intuici, pocity, prožitky a myšlenky, nýbrž na Boha, Pána našich životů.
- K tomu může posloužit jistý zásadní obrat. Modlitba člověka totiž není iniciativou, prvním krokem ve vztahu Boha a člověka, ale odpovědí člověka! Kdyby Bůh „nepromluvil“ k člověku první, nebyla by modlitba člověka vůbec možná. Jinými slovy, Bůh se nám zjevil. Učinil první krok k člověku, sdělil nám něco o sobě a světě. Jak? Odpověď je v prvním verši našeho úryvku z Písma. Tedy ústy proroků a především plně a definitivně ve svém Synu. Na definitivnost Božího sdělení v Ježíši Kristu poukazuje i formulace „v tomto posledním čase“. Žijeme v posledním čase, v tomto smyslu již žádné další zásadní sdělení z Boží strany neočekávejme. A co nám Bůh sdělil ve svém Synu? Především svou lásku k člověku. Zbytek našeho úryvku z Písma vyjadřuje řadu velkých pravd o Ježíši Kristu. Je vlastně vyznáním víry v Ježíše Krista.
- Pokoušet se hovořit k Bohu lidskými slovy by bylo pošetilé a nemožné, kdyby se absolutní a nekonečný Bůh nepokusil „vtěsnat“ sám sebe do lidských slov (například v ústech proroků) a především do lidského života jako takového (vtělením svého Syna v Ježíši Kristu).

- Tu se každému z nás otvírá ohromný prostor k rozjímání tohoto Božího jednání vůči nám. O tomto jednání svědčí Písmo. Naše modlitba je vlastně „jen“ pokusem o nepřiměřenou odpověď. Především nás tím, ale Bůh staví (obrazně řečeno) na pevnou půdu. Toto sdělení v Ježíši Kristu je to, na co se lze spolehnout. Nikoliv na vlastní myšlenky, pocity, prožitky. Všem nám je třeba se vracet k tomuto „pevnému základu“ naší víry. Obzvláště v těžkých životních obdobích. A naše osobní víra je možná jen na základě víry církve.
- Pro ty z nás, kteří neprožíváme na cestě víry jen okamžiky světla, ale také etapy, kdy nám Bůh připadá vzdálený, jeho mlčení tíží naše srdce a jeho vůle nesouhlasí s tím, co bychom si přáli my píše Benedikt XVI. ve svém Duchovním testamentu: „Tak je to i u Marie, jejíž víra prožívá radost zvěstování, ale prochází také temnotou Synova ukřižování, aby nakonec dospěla ke světlu vzkříšení. (...) Oč víc se však otvíráme Bohu, přijímáme dar víry a zcela se mu v důvěře vydáváme – jako Abrahám a Maria – o to víc nás uschopňuje, abychom v jeho přítomnosti prožívali každou životní situaci v pokoji a jistotě o jeho věrnosti a lásce.“

Pokyny k rozjímání:

- *Dopřejte si alespoň deset minut ticha či ještě více, během nichž se snažte rozjímat nad textem z Písma (POZOR! Vraťte se opravdu k úryvku z Bible a neulpívejte po celou dobu na poznámkách k textu!). **Boží sebesdělení v Ježíši Kristu je pevným základem mého života ať se děje cokoliv. Můj vlastní život a má modlitba se stává odpovědí na toto sdělení Božího příklonu k člověku.** Pokud chcete, můžete se po ukončení tichého rozjímání s ostatními podělit o to, jak se vám rozjímání dařilo, či sdělit nějakou myšlenku.*

A ještě výstižné shrnutí a výklad našeho textu od Svatého Jana od Kříže. K tomuto tématu říká ve Výstupu na horu Karmel, 2. knize:

„Protože když nám dal svého Syna, který je jeho Slovo, a On nemá jiné, řekl nám všechno jednou provždy v tomto jediném Slově a nemá už, co by říkal.“

„Chceš-li, abych ti odpověděl nějaké útěšné slovo, pohled' na mého Syna, mně poddaného a z lásky ke mně podrobeného jiným a ztýraného, a uvidíš, kolik ti toho odpoví.“

- *Pak můžete pronášet svoje osobní prosby a poděkování. Na ně můžete všichni odpovídat **Prosíme tě, vyslyš nás** nebo **Díky tobě, Pane.***

Přímluvné modlitby zakončete modlitbou Otče náš a požehnáním se znamením kříže: Dej nám, Bože, své požehnání, chraň nás všeho zlého a doved' nás do života věčného. Amen.

Můžete zazpívat píseň či si přečíst text písně z Kancionálu řezníků novoměstských ze 16. stol.:

1. Kristus je má síla i spasení, potěšení, ve všem mém zarmoucení; já v jeho moci, ve dne, také v noci žádám pomoci.
2. Neodloučí mne zde nic od něho, doufám v něho, neb všechno mám od něho. On mne spravuje, řídí, opatruje i ochraňuje.
3. V něm jsem já živ, smrti se nebojím, tím se kojím, že vždy při něm obstojím. Neumřu věčně, jist jsem tím bezpečně i dostatečně.
4. Co budu živ, budu ho chváliti, velebiti, skutky jeho slaviti; řeknu vesele: Nuž duše má, směle chval Spasitele!
5. Ó budiž Tobě chvála svatému Kristu, Pánu našemu jedinému; nebs toho hoden vždycky a každý den na věky. Amen.